

Dr. Tomáš Masaryk, od prevrata predsednik čehoslovaške republike.

so bili vse kaj drugega kot dobri kristjani.

Marušičevemu listu »Glas naroda« pa ta stara vez med vero in narodnostjo na Slovenskem ni po volji. Pisal je, da je kmet godrnjav suženj mistične religioznosti. Zato je treba naši vasi pomagati do kulturne osvoboditve. To se pravi: Stranki dr. Marušiča, prejnjega bana, ki je brez vzroka razpuštil vsa naša prosvetna društva, ni po volji vernost slovenskega kmeta. Te vernosti ga želi osvoboditi. In kdo bo izvršil to nalogu? To veliko delo, je pisal »Glas naroda«, bo opravilo društvo »Kmečkih fantov in deklet«. Iztrgati mladino vplivu vere in duhovnika je torej namen teh društev. Isti namen so imeli nekdanji nemškutarji s svojim »Štajercem«, a jim delo ni uspelo. Zato tudi ni verjetno, da bi to veliko delo opravilo društvo kmečkih fantov in deklet.

Spol so kmečki fantje in dekleta večinoma dobri. Imajo sicer razne napake, a v obče so še verni. In gibanje za društvo »Kmečkih fantov in deklet« ne izvira od njih. Ti ne čutijo v sebi potrebe takih društev.

Osebe, ki ta društva ustanavljajo,

vodijo in propagirajo, niso kmečkega stanu. Kakega nevednega kmečkega fanta postavijo po nekod za predsednika, a smer dajejo društvu drugi ljudje kot učitelji, učiteljice in bivše kmečke deklice, ki so pa silekle kmečko krilo, dijaki (tudi falirani) in vsi, ki so nasproti krščanskemu gibanju naše mladine.

»Glasu naroda«, dr. Marušičevemu listu, se je treba zahvaliti, da je razodel, kdo jih prav za prav vodi in kaj je namen društev »Kmečkih fantov in deklet«. Svoje somišljenike opozarjam, da naj bodo na straži, naj poučujejo ljudstvo, da ne bo nasedlo lepo pobaranim vabam naših nasprotnikov. Slavni Napoleon se je izrazil na svojem pohodu v Egipt leta 1798, da je

Dr. Edvard Beneš, bodoči predsednik Čehoslovaške.

vera potreba narodov. Istega izreka se držimo tudi mi proti nazorom liberalnih kmetijcev in brezbožnih komunistov.

*

»Podriji križ« v Mariboru. To je namreč igra, ki jo bodo igrali člani kmečkega bralnega društva iz Sv. Lovrenca na Pohorju v dvoranu Zadružne gospodarske banke v nedeljo dne 15. decembra ob 15. uri. Igrali so jo doma za jubilejno proslavo 50letnice omenjenega društva in je res vredna, da si jo marsikdo ob tej priliki ogleda.

Sv. Trojica v Slov. goricah. V nedeljo dne 15. decembra ponovimo našo krasno igro »Veriga«. Kdor še ni bil zadnjič pri prireditvi, naj pride sedaj, da bo videl našo popolnoma urejeno dvorano. Majhna je, a lepa, res primeren skupen dom za vsa naša društva. »Veriga« bo vsakega dvignila, vsakega bo poboljšala in raje bo odpuščal v srcu krvice in sovraštvo. Pridite vsemi in napolnite dvorano.

Ptuj. Dekliška Marijinna družba priredi v nedeljo dne 15. decembra, ob treh popoldne, v mestnem gledališču proslavo Brezmadežne. Govori gdč. Lojzka Horvaticeva iz Maribora. Na sporedu je tudi krasna božična igra »Vratac«. Snov je iz sv. Pisma. Nebeška vrata so se zaprla radi greha Adama in Eve in ostala

V San Francisko v Združenih državah Severne Amerike so opremili policijo z zložljivimi ščiti za boj s stavkarji.

Nezanesljivost askarov.

Italijansko vojno vojno povojno je doslej vedno pošiljalo v prve vrste domačine askare. Sčasom pa so tudi ti napol divji ljudje spredeli, da jih Italijani preveč izrabljajo, so se začeli upirati in prehajati na abesinsko stran, kamor po pravici spada. Sedaj so šele začeli Italijani pošiljati v prve vrste svoje lastne ljudi, ki pa posebno na južnem fronti si no trpijo vsled vseh mogočih tropičnih bolezni.

Italija ima svoja lastne petrolejske vrelce v okolici Piazence, v Piemontu in v Siciliji. Nove vrelce bodo iskali v Toskani. Italijanska vlada bo uve-

Januš Golec:

22

Po divjinah Kanade

Ljudska povest po raznih virih.

— (Dalje.)

Odkod je znal stari medicinman o zlati zalogi tamkaj zgoraj? Je li bil samo zgoraj in jo je videl?

Lavison je bil pozabil, da bi ga bil vprašal o vsem tem.

Ko sta si privoščila komaj toliko počitka, da sta si nekoliko pretegnila otrple ude, sta si natovorila skromno opremo in nastopila pot navzgor.

Zbrala sta si desni rob potoka, ne radi tege, ker je bil morda nekoliko lažje za zmagati, ampak predvsem radi dejstva, ker bi naj bil na tej strani zgoraj na koncu vodopada skrivnostni dohod v zlato sotesko.

Računi ju niso varali. Rabila sta cele tri ure napornega, dasiravno ne preveč težavnega truda za dosego roba ne prevelikega jezerca.

Tamkaj bi se bila morala nekoliko odpočeti, kajti njune moči so bile izrabljene, kolena so se jima tresla ter omahovala.

Odmor je bil izključen, nestrpnost ju je gnala naprej. Predvsem sta morala ugotoviti, če je govoril indijanski prerok istino, ko je napovedoval Lavisonu: vodopad se ne spušča v svojem zadnjem koncu navzdol po trdi skalnati steni, ampak zakriva kakor zastor veliko izdolbino, vhod v skalnati hodnik, kateremu morata slediti, da bosta dosegla vrh, ki se cepi prav zgoraj v sotesko.

Ako bosta našla tukaj položaj res tak, kakor jima je bil naslikan, potem bo res tudi vse drugo, kar je prerokoval — ono veliko — ne pojmljivo, o katerem sta v nekakem pritajenem strahu še neprestano dvomila, da bi ju znalo prevariti ter razočarati.

Šla sta okoli jezerca. Tukaj se je umikala skala, kakor sta ugotovila možakarja v brezsapnem naporu. nekoliko nazaj, da je bilo mogoče obiti in priti za skrajni rob padajoče vode, koje širina je bila določena z globokim žlebom v zgornji plasti skale.

so zaprta do blažene betlehemske noči, pred zaprtimi vrati se vretijo glavni dogodki od Adama in Eva pa do Zveličarja, ko se vrata zopet odpro. Prijatelji naše katoliške mladine, pride!

Mala Nedelja. Ideja prave ljudske prosvete in njene velike važnosti zmagovalo prodira povsod, tudi v našem kraju. V nedeljo, 15. decembra, se bomo vsi prijatelji narodne in krščanske izobrazbe zbrali popoldne po večernicah. Predsednik Prosvetne zveze dr. Ho hnjec nam bo obrazložil pomen in način izobraževalnega dela. Zberimo se v čim največjem številu!

Zlč. Ze dolgo ni nobenega glasu od nas. Pa vendar tudi mi ne spimo. Dne 1. decembra smo imeli ganljivo Slomškovo proslavo, ki jo je priredila naša šola v Katoliškem društvenem domu. Na praznik Brezmadežne je Marijina mladina priredila lepo proslavo. Za tretjo adventno nedeljo dne 15. decembra pa pripravlja naše Katoliško presevno društvo duhovno igro »Slehenike«.

Marija Nazarje. Po romantično lepi Savinjski dolini se vse okrog živahno pridružajo ter prirejajo shode in sestanke. Ker je pri nas vse tho, opravičen človek poprašuje: ali v župniji Marija Nazaret ni nič odrasle naše mladine? Na glas povemo, da so se začeli gibanji tudi naši fantje ter se trudijo, da poživijo fantovsko Katoliško akcijo. Imeli so pred ne-

davnim časom dva sestanka, kjer se je govorilo, kako se naj fant udejstvuje pri verskih nastopih in kako naj se vede fant v družbi. Začnji čas se fantje zanimajo za odrski nastop. Na ušesa mi je prišlo, da se tukajšnja odrasla mladina marljivo pripravlja in vežba, da vprizori okoli sv. Treh kraljev zelo podučno in lepo igro »Zagorski zvonovi«. Fantje in dekleta, prav bo tako! Cenjeno občinstvo naj pa s svojim obiskom dokaže, da ceni trud delavne mladine!

Ptsece. V nedeljo dne 15. t. m., ob 15. uri, priredi naše farno občinstvo pod vodstvom Prosvetnega društva v Slomškovem domu: Slomškovo proslavo s petjem, zborno deklamacijo, govorom, duhovno igro »Animo« in zaključno sliko. Slomšek naj doseže čast oltarja. Zato pride vsi, zlasti pišečki farani, da se na njegovi proslavi navdušite zanj, ga spoznate natančneje in po svojih močeh tudi potem pospešujete delo za njegovo beatifikacijo. Vstopnina bo zelo nizka. Na svidenje!

Društva uredite knjižnico! Najbolje je urejena, ako imate dovolj dobrih knjig. Obrnite se na naše knjigarnje, radovljite vam bomo še do skrajnosti na roke za dobavo knjig. Najbolj uspevajo knjižnice, ki imajo celotno zbirko Karl Mayevih romanov. Ne pozabite pred zimo nakupiti knjig v Čirilovih knjigarnah v Mariboru in Ptaju.

sga dolgoletnega župana občine Ranc g. J. Domadenika. Zalubočemu možu naše srčno sožalje!

Pri napetosti

lenivosti črev, preobilni želodčni kislini in za-
stoju žolča pomaga prirodna

Franz-Josefova

grenka voda.

1275

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

Osluševci. Po kratki in mučni bolezni je mirno v Gospodu zaspal 22. novembra blag mladenič Simon Venta. Pokojnik je bil fant velike delavnosti, dober gospodar; delaven kot čebela, ni poznal počitka; dasi že bolan, je vedno rad pomagal vsakemu. Na smrtni postelji je z boguvdano potprežljivostjo prenašal hotečine. V oporoki je določil, naj se kriz postavi na domačem posestvu. Pri hiši žalosti mu je v slovo spregovoril njegov sosed in prijatelj, predsednik občine Osluševci g. J. Lah. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva od bližu in daleč, prihitali so tudi njegovi prijatelji in znanci iz Maribora, Ptuja in Ormoža. Pogreb je vodil domači g. župnik, ki se je ob odprtem grobu v prisravnih besedah poslovil od rajnega. Cerkevni pevski zbor, pri katerem je Simon rad sodeloval, dokler je še bil bolj prizdravju, mu je zapel na domu in ob grobu gandljive žalostinke. Dragi Simon, ohraniti te hočemo v hvaležnem sponinu! Zaluboči rodini pa naše iskreno sožalje!

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. goricah. Zadnje jesensko cvetje je pokrivalo na mrtvaškem odu belo oblečeno truplo vzgledne 28letne Marijine družbenice Angele Simonič v Andrencih, ki smo jo pred kratkim spremijali k zadnjemu počitku. Jetika jo je mučila čez dve leti ter ji vzela življenje. Potprežljivo je prenašala vse bolečine, saj jo je v njeni bolezni prišel večkrat krepčat in tolažit Gospod z angelskim kruhom. Pogreba se je kljub obilnemu delu

udeležilo mnogo župljanov, posebno pa dekl. Marijina družba z zastavo. Ob ganljivih besedah č. družbenega voditelja so se zasolzile oči. Rajna, ki je zapustila žalubočo starše, 2 brata, sestro in sorodnike, naj počiva v Bozu! Drugim pa sožalje!

Slivnica pri Marlboro. Po težki in dolgotrajni bolezni je umrla in bila ob veliki udeležbi ljudstva pokopana gospa Domadenik Ema s Pohorja. Pokojnica je bila žena biv-

Z ravnine je bil ta dohod, ki ni bil ne visok in ne širok, neviden. Bil bi velik slučaj, ali naranost čudež, če bi bil kedno opazil dohod od spodaj gor. Popotnika sta opazila čudno tvorbo skale v ozadju jezerca, čeravno sta bila že na njo pripravljena po predhodnem obvestilu in načrtu, šele v trenutku, ko sta se povspela preko roba.

S par naglimi koraki sta obšla za vodopadom skriti zastor, ki je bil debel komaj par cm. Skozi dva metra široko razpoko sta gledala v prostorni, poševno nazaj se dvigajoči skalnatni obok, ki je prejemal skozi padajočo vodo kakor skozi okno bolj medlo luč.

Po pekočih solnčnih žarkih, ki so se odbijali od skalovja med cele ure trajajočim plezanjem, je bilo tukaj prijetno hladno. Zrak je bil čist ter suh in se je dalo sklepati na stalni preprih, katerega izvor je kazala svetloba na koncu dolgega, precej strmega ter navzgor vodečega hodnika, v katerem je končavalo ozadje oboka.

Glad, izčrpanost, — trepetajoča izčrpanost izsušenega telesa po ogromnem trudu plezanja — kaj jima je bilo vse to sedaj! Ni bilo časa,

misliti nazaj. Brez oddiha sta stopala naprej po hodniku. Čez dobre četrt ure sta dosegla vrh in sta se ogledala.

Brezdvomno sta stala na višini skale. Kraj, na katerega sta stopila iz hodnika, je bil prost ter odprt. Nad seboj sta videla od solnca svetlikajočo nebesno modrino, po kateri so se prepeljavali le lahki oblački. Spredaj je bilo videti samo eno vdolbino, ki se je širila blizu roba v jezerce, v katerem se je zbirala voda potoka, ki je prihajal iz soteske v ozadju in se je izlival v vodopadu preko skalovja v spodnje jezerce. Soteska se je zopet dvigala stopnjema. Njene stene niso bile visoke, stale so pa tako blizu skupaj, da je bil prostor med obema napolnjen s senco, v kateri je popolnoma tonila globočina ožine.

Vendar kje za božjo voljo so bila rumena — zlata zrna? ...

Lavison je stopil v vodo in je preiskoval s poželjivimi pogledi prodnato vsebino dna. Tudi Gruber se je nagnil nad vodo, da bi pregledal dno glede bajnih zakladov, ko se je močno prestrašil.

Presunljiv, zahripan krik je odjeknil od pe-

dla monopol na nafto in bencin.

Rumunski petrolej za Italijo.

Zadnjega novembra je bila iz Konstance v Rumuniji odposljana v Italijo velika petrolejska pošiljka in sicer: 8600 ton lahkega bencina, 6800 ton težkega bencina in 22.000 ton petroleja. To je največja pošiljatev olja, ki je bila odposljana na naslov Italije po svetovni vojni iz Rumunije.

Velikodušnost italijanskega vojnega ministra.

Italijansko vojno ministarstvo je povišalo podčastnikom, militsnikom in navadnemu vojaštvu v vzhodni Afriki plače. Naredniki in podnaredniki v Italiji